

Příteli z bludařského kraje

M. Jehličkovi k šedesátinám

Martin Zik

· Otisky srnčích kopýtek na stezkách pašerů,
přadláci bez práce postávající před branami fabrik,
cihlová červeň oraníc a nad ní bledé horské nebe.

Takový byl tvůj kraj.

Lidé tam žili pokorně a vzdorně,
na bedrech tíhu čtvera ročních dob.

Zůstal jsi jedním z nich

i v užveněném Babylonu Prahy.

Šamavým krokem prodíral ses k pravdě,
duši jak housle z lipového dřeva.

Kdykoli jsem ti naslouchal,

samy mně přicházely na jazyk překrásné české názvy vzácných ptáků
dlask, rorýs, jikavec.

Kdykoli jsem ti naslouchal,

přestával jsem se strachovat,
zda přetrváme.